

Чесне серце

Одного разу, коли молодий Котик зустрів Кішечку, в нього затріпотіло серце. Воно так швидко забилося, що Кошеняткові стало не по собі. І він почав вигадувати на ходу:

— Ти знаєш, я сьогодні п'ять філіжанок кави випив!

Або:

— Ти знаєш, я сьогодні зарядку з гантелями робив три години!

— Ти знаєш, — не вгамовувався він, — я сьогодні пробіг навколо стадіону два кола...

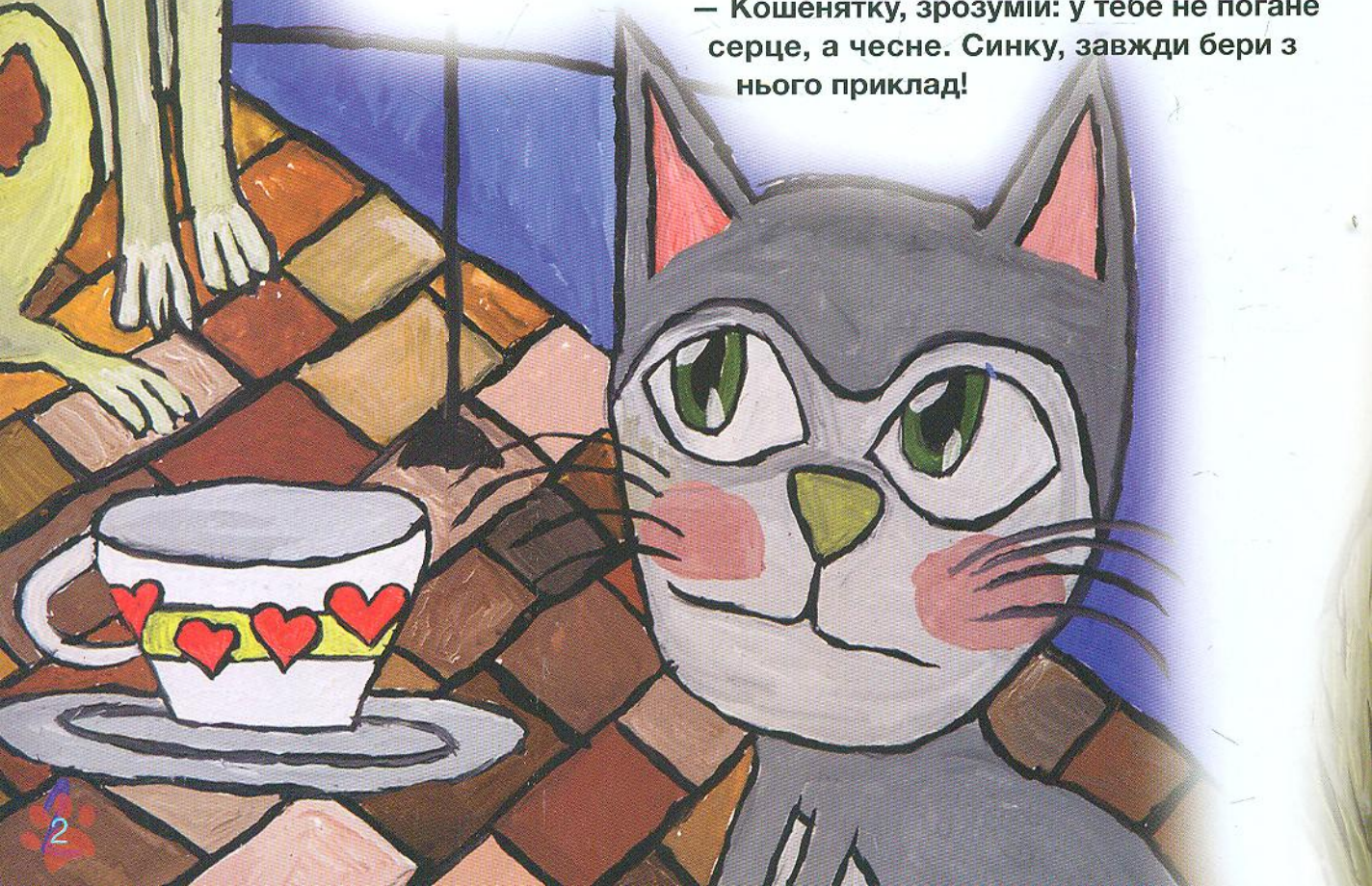
Кішечка глянула на Котика й мовила:

— А мені здавалося, що я тобі сподобалася і що в тебе саме від цього застукотіло серце. У мене воно також тріпоче. Хочеш його почути?

— Це не тому, — зашарівся Котик. — Це від того, що я пив каву й виконував вправи з гантелями.

На цих словах Кошенятко чкурнуло, куди ведуть очі. Бідолашному стало соромно, що йому сподобалася Кішечка, а серце видавало симпатію. Котик розповів мамі, яке у нього погане серце, на що вона сказала:

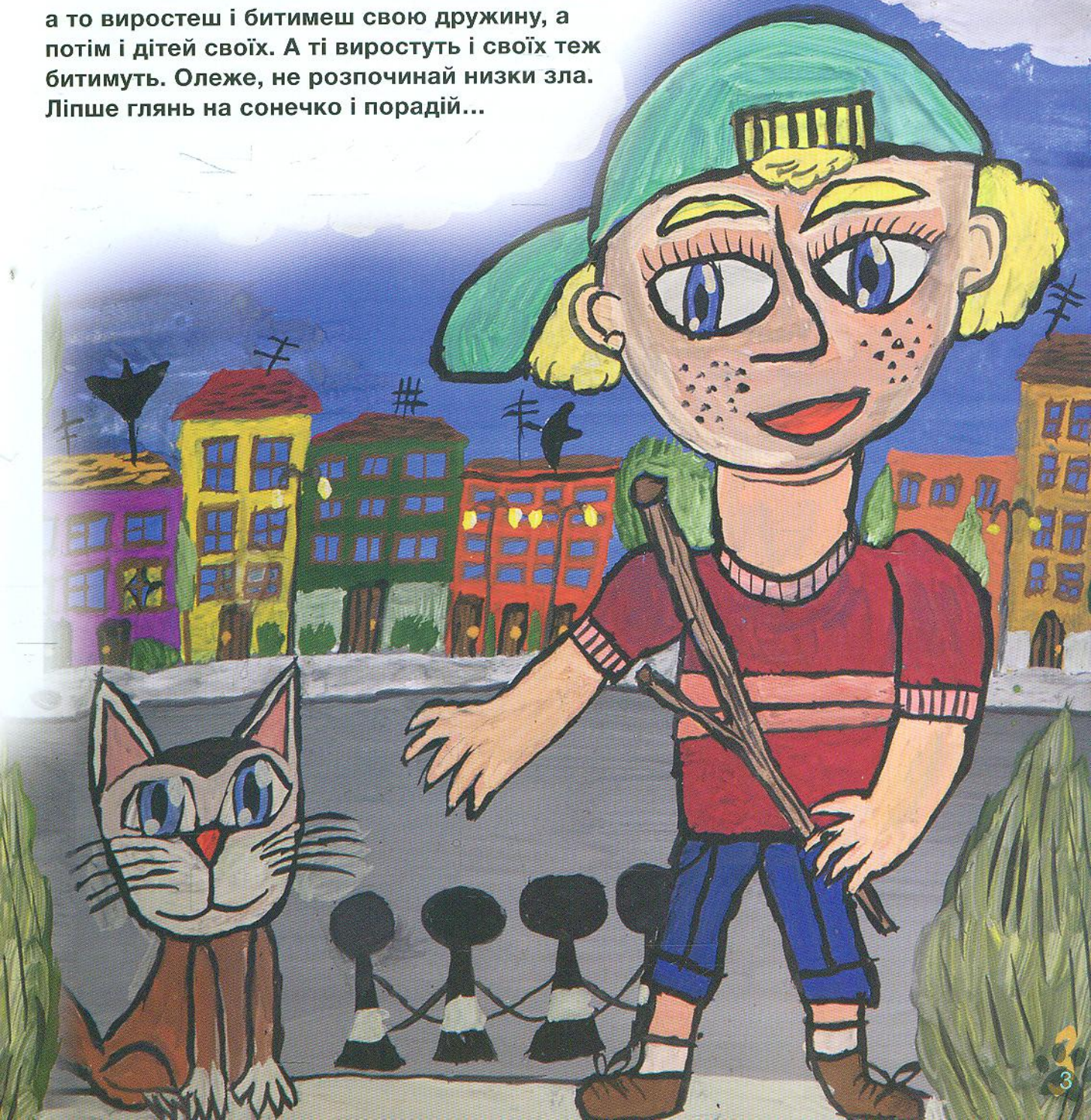
— Кошенятку, зрозумій: у тебе не погане серце, а чесне. Синку, завжди бери з нього приклад!

Олег

Одного разу гуляло Кошеня у своєму районі поміж житловими будинками. Воно йшло собі й раділо життю. Раптом перед ним невідь-звідки з'явився гладкий хлопчик Олег із палицею в руці. Замахнувся забіяка на Кошенятко, а воно каже:

— Олеже, не треба мене бити палицею, а то виростеш і битимеш свою дружину, а потім і дітей своїх. А ті виростуть і своїх теж битимуть. Олеже, не розпочинай низки зла. Ліпше глянь на сонечко і порадій...

ЖИВІТ, РУХАНКА І КОТЛЕТИ

Одне Кошеня дуже не любило робити руханки. Воно відразу бралось за котлети. Одного разу інше Кошенятко йому сказало:

— Котику, треба з молодих літ робити руханку. Це обов'язково.

На що той, пережовуючи котлету, відповів:

— Навіщо? Адже я і так гнучкий та стрибучий. Мені це ні до чого.

А інше Кошеня йому каже:

— Саме для того, щоб бути завжди, як ти кажеш, гнучким, і треба щодня робити руханку.

А то до десятирічного віку болітиме спина й від котлет виросте живіт.

Про працю

Одне Кошенятко полюбляло обідати. До того ж воно це робило дуже смачно та ситно. Якось одного разу підійшло Кошеня до миски, а в ній порожньо. Злякалося пухнасте, а інший Котик йому каже:

— Не бійся, друже, ти просто ніколи не думав, що їжа і матеріальні цінності звідкись таки мусять братися. Вони не з'являються з повітря... Важко було голодному Кошеняткові тієї ночі. Воно навіть не зімкнуло очей. І до ранку одне воно таки зрозуміло: для того щоб бути ситим й успішним, треба діяти—знайти улюблене заняття, працювати. Адже камінь, що котиться, мохом не обростає.

